

Ngôi nhà nguyện trong mơ của gã hối nhân

Mỗi lần có dịp gặp mặt anh em Sao Biển là giấc mơ của tôi lại réo gọi. Từ lần hội ngộ đầu tiên năm 2008. Sau những năm tháng tản mác và lưu lạc với biển cố lịch sử 1975 các anh em Sao Biển mới có lần đầu gặp lại sau 33 năm chia cách nhớ mong... Mừng vui vỡ òa, có những bạn không thể nhận ra nhau.

Từ đó trong tôi lúc nào cũng khao khát sao chúng ta không có một ngôi nhà chung, để có thể quay về bất cứ lúc nào; vì Tiểu Chung Viện Sao Biển của chúng ta đã không còn là của mình nữa...

Tiểu Chung Viện Sao Biển chỉ tồn tại 1957- 1975 được 17 lớp. Thời gian trôi qua rồi cũng nhạt nhòa theo kí ức. Cho đến hôm nay các anh em trong gia đình Sao Biển đã ra đi không phải là ít. Rồi 10, 20 năm nữa chúng ta còn là gì? Phải chăng là những dòng chữ, tên gọi trong quá khứ.

Cái khát khao để lại dấu ấn trong cuộc sống nơi chúng ta đã đi qua, một nhóm anh em cùng một lý tưởng, cùng thời đại là những chứng nhân trong một giai đoạn....

Với hoài bão và một chút khả năng có thể thực hiện, tôi đã có nhiều lần chia sẻ ý tưởng này với các anh em lớp lớn-nhỏ, các cha. Thật thú vị khi được các anh em sẵn lòng lắng nghe.

Là “một gã mơ mộng” từ nhỏ ba tôi đã hay gọi tôi như vậy. Tôi đã lang thang khắp các Chùa, Đình để xem các ông thợ ngọan (thợ hồ) đắp các hình tượng ngựa, voi. Vào

trong nhà thờ tôi lại ngỡ ngẩn với những bức tranh vẽ, in 14 chặng thánh giá...

Bức chân vào chủng viện năm 12 tuổi, mỗi ngày năm lần vào nhà Nguyện, tôi lại thả hồn theo 14 bức khắc gỗ chặng đàng thánh giá, đơn giản nhưng chặt lọc. Tôi đã thấy Chúa như thế...

Năm lên lớp 8 tiểu chủng viện được cha Ngọc quản lý chủng viện dạy môn giáo lý; Ngài giới thiệu lớp chúng tôi cuốn sách giáo lý của chủng viện. Bìa có hình ông Moisen, tác phẩm của Michelangelo; Ngài kể về những công trình nghệ thuật ở Rome. Nàng nghệ thuật đã đánh cắp trái tim tôi từ đó.

40 năm sau, trong một đêm (tối thứ bảy Phục Sinh), Thiên Chúa lại gọi nhà điêu khắc: “Con hãy làm tượng Chúa nhiều hơn nữa”. Tôi đã bật dậy quỳ xuống và thưa: “Xin vâng, xin Chúa hãy cho con sức khỏe”. Sáng hôm sau, tôi đã sáng tác bức Chúa Jesu chịu phép rửa. Sau ngày ấy, tôi như được Ngài đặt tay lên vai. Tôi lao vào sáng tác miệt mài, cứ đọc đến đoạn phúc âm nào là hình tượng cứ như có sẵn, tôi chỉ cần vẽ ra giấy và thực hiện bằng tác phẩm điêu khắc... Tôi đã làm việc như thế trong hainăm, đã có được 50 tác phẩm kể lại những câu chuyện “Ngụ ngôn Kinh Thánh” bằng ngôn ngữ tạo hình với chất liệu đất nung.

Ngày ra mắt cuộc triển lãm “Đất và Ngụ ngôn Kinh Thánh” từ 16-18/1/2015 tại nhà thờ Dòng Chúa Cứu Thế (Kì Đồng Sài Gòn) có Đức Cha Khôi chủ trì và Cha bề trên Dòng Chúa Cứu Thế Phạm Trung Thành cùng các cha, anh em Sao Biển và đồng nghiệp. Một niềm vinh dự lớn trong đời tôi. Sau đó, được Ủy ban hội đồng giám mục Việt Nam

tài trợ để in thành sách với ba thứ tiếng Việt- Anh- Pháp với sự đồng hành của Cha Bề Trên Dòng Chúa Cứu Thế. Thật là một hồng ân.

Sau cuộc triển lãm, Cha Bề Trên có hỏi tôi: “Anh có ước nguyện gì?” Tôi thưa: “Con muốn có một ngôi Nhà Nguyện bằng gốm, nơi đó sẽ đặt những bức tượng nghệ thuật Thánh bằng đất nung.... Ngài lặng lẽ... Sáng hôm sau, Ngài đưa tôi đến ngôi Nhà Nguyện (các em không được sinh ra) ở Mai Thôn do Ngài thành lập và đảm nhiệm. Bức tường trên cung Thánh được ghép bằng những viên gạch, trong đó là những tro cốt của các sơ nhi. Tôi đã đứng lặng người và bật khóc...

Một năm sau, tôi đã tặng Ngài tác phẩm “Những bước chân bảo vệ sự sống”. Hình tượng Chúa Giêsu ôm ấp và bế trên vai các em bé, một tay hướng về Thiên đường, bàn chân chai sạn bước đi. Ngài hỏi tôi: “Anh muốn đặt tượng ở đâu nơi cung Thánh?” “ Xin Cha đặt nơi phòng khách để mọi cùng được thấy”. Những ngày sau, tôi được biết nhiều chị em đến nhà nguyện và khóc trước bức tượng này, cha bề trên cũng thổ lộ “tôi cũng đã xúc động rơi mắt trước bức tượng của anh tặng.” (Ngài đã cưu mang những chị em bị bỏ rơi cho đến khi sinh nở. Cho đến giờ có lẽ Ngài đã có hơn 600 đứa cháu ngoại). Thật là một hồng ân.

Trở lại với những cơn ba đời thường...

Những lúc tĩnh lặng...

Ước mơ ấy và “Tiếng gọi trong đêm” cứ mãi thôi thúc tôi... thời gian... thời gian không còn nhiều nữa.

Tôi lại lang thang vào ngôi Nguyện đường của mình.

Nhà Nguyện tọa lạc trên một miếng đất nhỏ yên tĩnh, xa khu đô thị. Kiến trúc vẫn theo truyền thống của nhà thờ,



với hình Thánh giá, mái ngói giản đơn với những mái tròn bát giác bao bọc xung quanh cung thánh, các vách tường bao che không thẳng hàng mà so le nhau để tạo khối, ánh sáng và gió. Trên tường có những khoảng trống để đặt các tác phẩm gốm. Tường là những viên gạch nung không tô. Trên những viên gạch ấy khắc tên những anh em SB chúng tôi, tất cả anh em các lớp. Lối dẫn lên cung thánh được lót bằng những viên gạch gốm có hoa văn trang trí đẹp, chính giữa là những dấu bàn tay, bàn chân của các Ân Sư và tên các Ngài. 12 tượng Thánh Tông Đồ trên cung thánh là 12 bức chân dung của các vị sáng lập và bề trên. Bộ cụng mỗi tượng sẽ thể hiện được tình cách của mỗi Ngài (thánh thiện, khiêm nhường, bao dung,...) Trong ngôi Thánh

đường đặt những tác phẩm gồm về Ngũ ngôn Kinh Thánh, về tình yêu của Thiên Chúa đối với con người. Phía trước sân Nguyễn đường là bức tượng lớn “Người Cha nhân hậu - sự trở về của đứa con”. Ở một góc sân Nguyễn Đường sẽ là tượng “Mẹ Sao Biển và 17 em nhỏ chung quanh” (tượng trưng cho 17 lớp), ở dưới khắc ghi: “Tiểu Chủng Viện Sao Biển Nha Trang 1957-1975”.

Anh em Sao Biển sẽ trở về nguyện cầu, nhớ khoảnh khắc hồng ân của tuổi thơ đầy kỉ niệm.

17 năm tồn tại 17 lớp với những đứa con đã trưởng thành và sẽ ra đi... Nhưng dấu ấn về sự có mặt của anh em vẫn còn lại mãi. Và ngôi Nguyễn đường ấy sẽ viết tiếp về Tiểu Chủng Viện Sao Biển và là nguồn cảm hứng cho thế hệ sau...

Và nếu được gọi tên ngôi nhà Nguyễn ấy tôi sẽ gọi nó là: “NHÀ NGUYỆN CỦA HỐI NHÂN (thành lập do các chủng sinh Tiểu Chủng Viện Sao Biển Nha Trang 1957-1975)”.

“Nguyễn xin các Đấng sáng lập tiểu chủng viện Sao Biển, các ân sư, các anh em đã ở trên Thiên Đường, xin cầu cùng Thiên Chúa cho chúng con là những người con Tiểu Chủng Viện Sao Biển còn ở dưới trần gian có đủ nghị lực và điều kiện để thực hiện được Ngôi Nhà Nguyễn Ước Mơ này.

Lạy Chúa con biết con phải làm gì, xin Ngài giúp con”.

Ngôi nhà Nguyễn luôn được mở cửa để mọi hối nhân có thể đến nương tựa nơi Ngài. Và đêm đến trong giấc mơ sẽ nghe Ngài thì thào trong giấc ngủ.

Sài Gòn, tháng cầu các linh hồn 11/2017.

Lời nguyện của một hối nhân.

Đoàn Xuân Hùng SB72